

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1918-1921 : L
84:1 - 58**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

2676

~~1175~~

Mårbacka, Sunne 18.1.1919

Käraste !

Ja , nu får vi se hur det går att skriva på denna maskin, som inte har varit i gång sedan år ALAKX 1918. Det blir nog mycket blekt , men du får väl taga Jenny till hjälp.

Tack för ditt kära brev och försök , att inte ha Mårbacka och denna svåra tid i alltför dåligt minne. För oss har du ju till följd av din stora erfarenhet i spanska sjukor varit både doktor och apotekare. Kanske att det inte var en så stor ovänlighet av ödet , som vi först tyckte , att du kom hit. Jag hade nog inte legat så tåligt till sängs om du inte varit.

Din mixtur har ju också gjort mig ofantligt gott. Det var ju en förtvivlad situation , då du behövde tala och jag behövde tigr, men nu ha vi ju ändå arbetat oss igenom den. Men jag försöker ju, att det var obetänksamt att bjuda främmande denna svåra tid , då jag inte hade bättre ställt med gästerna , men det var ju meningen att hjälpa dig över julen. Det har ju nästan blivit som en institution , att vi så skulle vara tillsammans.

Så roligt det var , att du kom att resa en så vacker dag och fick så bra sällskap. Det visste jag nog , att de båda skulle vara trevliga och snälla. Henrik är ganska nöjd, när han får skaka Ellen av sig en stund , så det har jag flera gånger märkt. men det betyder nog inte , att han vill vara av med henne för alltid. Hon roar honom nog. Och han har väl anlag för att att tiga såsom flera i släkten.

Det blev ängsligt här på tisdagskväll , då vi fingo höra , att Lillan skulle in till staden nästa morgon . Hela onsdagen var här ett förfärligt väder, men Ellen /for ju och Tage satt därhemma som i ett fängelse och kunde inte gå ut. Pojken är nog sjuk , men det hålles hemligt.

På kvällen kommo de resande hem igen, och så hade doktorn stuckit hål på

den så kallade spanska sjukor
den så kallade spanska sjukor
den så kallade spanska sjukor

är viktigt att bli av med åtgärderna - jag är i utgångsläget och står kvar - jag är i utgångsläget och står kvar

trumhinnan och febern hade genast gått ner till 37,2 på onsdagsmorgon. Något högre gradtal har jag inte hört talas om, men ho vet. I går var hon bättre så att Henrik sade, att hon var uppe. I dag var hon sämre igen, mycket matt. Stackars liten det blir väl en långsam historia. Ellen har ännu inte visat sig här, inte svarat i telefon. Det gör Henrik eller jungfrun. Hon är förolämpad med makt, hon, för att hon burit sig illa åt. Två dagar har jag varit ute och åkt med Erik en timmes tid. Det är nog det bästa jag kunde göra. Jag arbetar så mycket jag orkar, men jag blir trött rätt snart. Det är förfärligt så drygt det är, innan hundra böcker bli inpackade. Valborg ringde på strax efter att du hade rest. Hon bad så vackert, att jag skulle komma till Falun och sköta mig. Det är nog möjligt att jag gör det, inte precis för att sköta mig, men därför att jag har åtskilligt att bestyra där. Jag skulle placera mina pengar, när de nu engång komma och jag skulle tal med Gerda om Henriks. Herre Gud om jag kunde bli av med dem! Det bleve väl svårt sedan också, men livet skulle dock få ett helt annat utseende. Julius Cesar är slut och det blev en sådan tomhet efter den. Det är inte alla böcker, som kunna läsas och njutas, så en annan människa pratar avallmakt i samma rum. Dessutom har jag läst Linders "Sällskapsliv", som är så full av minnen, att den blir rolig genom allt det gamla den kallar till i liv. Endansk obetydlig roman och en tysk stor roman av en människa, som kallar sig Leo Weismantel. Boken var en den närmaste efterlikning av Gösta Berling som jag sett. I sin strävan att göra prosan till poesi att liksom höja upp språket och röra sig i en värld, som man rakt inte kan känna igen. Det är nog något, som rör sig i tyskarnas hjärnor av strävan till nya former. Der mensch ist gut och Golem voro också exempel på denna kamp med språket men de voro mer lyckade. Men du skall få se, att en ny romantik bryter fram eller vad det nu kommer att kalla sig. I dag har jag läst om Liebknichts och Rosa Luxemburgs mord. Ofantligt hemskt, men inte bra att nämna saker sike, även om det är